

Віра відміняє Закон?

До Римлян 3:20-31

²⁰ Бо жадне тіло ділами Закону не виправдається перед Ним, Законом бо гріх пізнається. ²¹ А тепер, без Закону, правда Божа з'явилась, про яку свідчать Закон і Пророки. ²² А Божа правда через віру в Ісуса Христа в усіх і на всіх, хто вірує, бо різниці немає, ²³ бо всі згрішили, і позбавлені Божої слави, ²⁴ але дарма виправдуються Його благодаттю, через відкуплення, що в Ісусі Христі, ²⁵ що Його Бог дав у жертву примирення в крові Його через віру, щоб виявити Свою правду через відпущення давніше вчинених гріхів, ²⁶ за довготерпіння Божого, щоб виявити Свою правду за теперішнього часу, щоб бути Йому праведним, і виправдувати того, хто вірує в Ісуса. ²⁷ Тож де похвальба? Виключена. Яким законом? Законом діл? Ні, але законом віри. ²⁸ Отож, ми визнаємо, що людина виправдується вірою, без діл Закону. ²⁹ Хіба ж Бог тільки для юдеїв, а не й для поган? Так, і для поган, ³⁰ бо є один тільки Бог, що виправдає обрізання з віри й необрізання через віру. ³¹ Тож чи не нищимо ми Закона вірою? Зовсім ні, але зміцнюємо Закона.

До Римлян 3:20-31

Ми продовжимо з вами розбирати богословські питання, і тема - яка відношення віри і Закону, і як віра зміцнює Закон, ця тема є вибрана тому що ми про неї роздумували впродовж останніх двох тижнів, читаючи проповідь Джона Уеслі саме на цю тему. І я хочу поділитися з вами своїми роздумами на цю тему.

Я не буду переказувати цю проповідь, вона є у нас на ютюбі, і я раджу вам послухати її. Але я хочу поділитися з вами однією думкою, яка походить з цієї проповіді.

Джон Уеслі проповідував про те чи Віра відміняє Закон. І говорячи про Віру, він мав на увазі віру в Бога, доказ небаеного, і віру в Жертву Ісуса Христа, яка виправдовує нас від давніше вчинених гріхів. Уривок який ми читали з Римлян 3:20-31, говорить про те що віра в Ісуса Христа виправдовує нас від гріхів, і що це відбувається через благодать Божу, через відкуплення, через віру. І це відбувається не через діла Закону, а через віру. Але через цю віру ми не відміняємо Закон, а зміцнюємо його.

Який же Закон ми зміцюнємо? Точно не старозавітній закон Мойсея, який описує і включає традиції і обряди єврейського народу, стосовно жертвоприношень, святкувань, кошерної їжі, занечищення та обрядів очищення та іншого. Ні, Павло мав на

увазі Закон Моральний, який відображає саму Божу природу, і є вічним незмінним відображенням і описом Божої святості, Божого образу в людині, того якою людина була колись, у Едемському Саду, і того образу, якому вона повинна відповідати. У певному сенсі Закон Моральний є відображенням усього вчення Біблії стосовно того, як нам слід любити Бога понад усе, і як нам слід любити ближньго як самого себе. І цей Закон Моральний, який відображає Божу святість, і який відображає Божий образ в людині, цей Закон Моральний ми зміцнюємо через віру в Ісуса Христа. І усією метою Віри є відновлення цього Образу Божого, цього Закону Божого в серці людини.

І значна частина цієї проповіді Джона Уеслі була присвячена тому як у різний спосіб люди намагаються відмінити Закон Божий через віру. І я хочу поділитися з вами одним з цих способів, який я відчув у собі, і який я відчув у інших людях. І це спосіб який я назвав - Віра відміняє Закон.

Приклад - Від Луки 8:5-15. Притча про три види грунту. Сіяч сіє зерно, і одні зерна падають край дороги, так що птахи леко знаходять їх і визбирують. Інші зерна падають на грунт камянистий, і де немає можливості вкорінитися, і вони висихають. Інші зерна падають на грунт добрий, але там ростуть буряни, і ці буряни задушують зерна, так що пшениця не родить. І лише деякі зерна падають на грунт добрий, і там вони виростають і приносять врожай - у 100 разів, або 60 разів, або 30 разів.

Ісус пояснює що зерно - це слово Боже, а грунт - це людина яка чує проповідь слова Божого. І тобі людино що слухаєш - потрібно бути схожою на той грунт добрий, і уникнути небезпек - бурянів, каміння, птахів. І тоді ти будеш приносити врожай.

І я коли слухав цю притчу - у мене були такі думки. Шкода що я так часто слухаю слово, і потім не можу згадати про що саме була проповідь. Або що якщо я чую слово, і воно мені не подобається, і є певні більш важливі речі, і слово залишається без плоду. Або часто я нагадую грунт камянистий. Але сподіваюся що з часом нападає так багато зерна що воно удобрить грунт, і виросте пшениця. І ще - я маю надію на жертву Христа, яка виправдає мене перед Богом.

Тому ця притча для мене замість того щоб бути корисним словом Божим, до навчання, до докору, до направи, до виховання в праведності, щоб зробити мене і тебе досконалим, готовим до всякого доброго діла, викликало в мені лише такий внутрішній непомітний діалогк - а саме - воно залишилося без плоду, і одночасно жодного докору сумління за це я не відчув.

I ось ми останні два тижні читали проповідь Джона Уеслі - тема якої - Закон

втановлений чреез віру. І один зі способів як ми касуємо Закон, касуємо Слово Боже через віру - це саме така річ, такі слова - заспокійся, Бог тебе любить таким яким ти є. І якщо ти віриш - то ти вже спасений. І тому тобі не потрібно нічого робити, нічого змінювати, нічого віддавати, нічого відмовлятися. І ти можеш жити так як тобі зручно, і не дбати про закон, про праведність, про святість. І це найзручніша хитрість людського серця, яка тільки може бути. І це найбільша дурниця.

Нарпиклад народжується дитина - мама любить її такою як вона народилася, але ніколи вона не буде хотіти щоб її дитина залишилася немовлям. Або Адам - ми точно любимо його таким як він є - Але ми знаємо що у нього стільки речей попереду, і йому ще у так багато речах потірбно вирости, подорослішати, точно ми не хочемо щоб він залишився таким як є. І Бог таксамо - він дає слово Боже щоб змінити нас, коли ми відчуваємо докір, коли вічуваємо невідповідність слову яке ми читаємо - це власне саме для цього воно і є, для виховання в праведності. І віра має бути основою для послуху, а не виправданням для бездіяльності.

Геніальність цієї притчі у тому, що вона описує не просто якісь події, які колись були, але її слова одночасно відбуваються з тим, як її хтось читає. Це саме зараз відбувається. Саме зараз слово яке ми прочитали або вплине на нас або ні, або принесе плід або ні. І це стосується не лише цього уривку, але будь-якого уривку, будьякої проповіді - ми можемо бути схожі на край дороги, на кам'янистий грунт, на грунт з бур'янами, або на грунт добрий - під час кожного богослужіння. Бог хоче щоб Його слово приносило плід, і він хоче щоб ми були грунтом добрим.

Коли я читаю цю притчу, я згадую про мою бабцю. Баба Тоня, ми її кликали, вона все життя працювала на полі, садити город для неї це було щось настільки важливе, це як для айтішника зустріч з замовиниками, перед рішенням - чи буде підписаний контракт. І коли би вона бачила що зерно пшениці, яке вона підготувала, щоб посіяти, хтось розкидав недбало, так що на стежці воно валялося, або що птахи його поїли, або що воно висохло, або що воно задушили бур'яни - сказати що вона була засмучена - це нічого не сказати. Ось з яким серцем і думками слухачі слухали цю притчу. Зерно має вирости.

Слово яке готує Володя, яке готує проповідник, яке ми тут читаємо - воно таке як ця пшениця. Його задум - не просто зайняти час - його мета прорости.

Зважайте на те як слухаєте (Луки 8:18) - Будьте уважні й обмірковуйте те, що ви чуєте.

Бо хто має розуміння, тому додасться ще більше, а хто не має, в того відніметься і той дріб'язок, який, як йому здається, йому належить.

Проповідь Джона Уеслі - Закон встановлений вірою, складаєтсья з двох частин

- 1. Що таке Закон Божий, про який йде мова у Римлянам 3:31
- 2. Способи скасування закону через віру
 - не проповідувати закону взагалі
 - вчення що віра витісняє необхідність святості
 - можливість жити в "свободі" віри, не дотримуючись закону
 - святість є меньш необіхдною зараз, після приходу Христа, тому що ми можемо покладатися на Його жертву
 - тому, хто не працює, але вірує, його віра зараховується за праведність